

Sygn. akt VI U 613/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 31 sierpnia 2017 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania: K. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 17 marca 2017 r., znak: (...)

w sprawie: K. P.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o emeryturę

I zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu

K. P. prawo do emerytury od (...) r. ;

II nie stwierdza odpowiedzialności Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej

do wydania decyzji;

III zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. na

rzecz ubezpieczonego K. P. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) zł

tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Sygn.akt VIU 613/17

UZASADNIENIE

--

Decyzją z dnia 17 marca 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. po rozpoznaniu wniosku K. P. z dnia 2 marca 2017 roku odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy powołał się w uzasadnieniu decyzji na artykuł 184 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach

i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tekst jednolity Dziennik Ustaw z 2016 roku, pozycja 887 ze zmianami oraz na paragraf 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, Dziennik Ustaw z 1983 roku numer 8 pozycja 43 ze zmianami. W uzasadnieniu tej decyzji Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. wyjaśnił, że odmawia przyznania wnioskodawcy emerytury, ponieważ nie został udowodniony wymagany 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Zdaniem organu rentowego przedłożone przez wnioskodawcę dowody nie stanowiły podstawy do ustalenia okresu pracy w szczególnych warunkach oraz jego długości. Organ rentowy wskazał także, że na podstawie dowodów dołączonych do wniosku i uzyskanych w wyniku przeprowadzonego postępowania przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999 roku okresy skła..., nieskładkowe w wymiarze 2 miesięcy i 6 dni, składkowe w wymiarze 25 lat, 1 miesiąca i 22 dni oraz stażu sumarycznego 25 lat, 3 miesięcy i 28 dni. Odwołanie od powyższej decyzji wniósł w imieniu ubezpieczonego jego pełnomocnik procesowy domagając się zmiany zaskarżonej decyzji i poprzez przyznanie ubezpieczonemu prawa do emerytury od (...) roku oraz zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu odwołania wskazano, że ubezpieczony domaga się zaliczenia do stażu pracy w szczególnych warunkach okresów od 9 października 1979 roku do 16 maja 1992 roku, kiedy to pracował w Przedsiębiorstwie (...) w B. w charakterze mechanika napraw pojazdów w kanałach remontowych oraz okresu od 1 czerwca 1992 roku do 31 grudnia 1998 roku w Przedsiębiorstwie (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B., gdzie także w tym okresie pracował na stanowisku mechanika napraw pojazdów w kanałach remontowych. Na okoliczność swojej pracy w szczególnych warunkach w powyższych okresach ubezpieczony wnosił o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosil o jego oddalenie powołując argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył co następuje. Ubezpieczony K. P. urodzony (...) 60 lat ukończył (...). W dniu 2 marca 2017 roku złożył on wniosek o przyznanie mu emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach. W treści wniosku wskazał, iż nie jest, iż jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego, ale wnosi o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w Otwartym Funduszu Emerytalnym za pośrednictwem ZUS na dochody budżetu państwa. Z treści zaskarżonej decyzji wynikało, iż okoliczność, iż ubezpieczony legitymuje się na dzień wejścia w życie ustawy emerytalnej, to jest 1 stycznia 1999 roku wymaganym okresem stażu emerytalnego nie była między stronami sporna. Organ rentowy ustalił bowiem, że okres ten przekraczał 25 lat. Spór natomiast w niniejszej sprawie dotyczył tego czy praca ubezpieczonego w Przedsiębiorstwie (...) w B. w okresie od 9 października 1979 roku do 16 maja 1992 roku oraz w Przedsiębiorstwie (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B. od 1 czerwca 1992 roku do 31 grudnia 1998 roku może być kwalifikowana jako praca wykonywana w szczególnych warunkach. Pierwszy z tych okresów wynosił 12 lat, 5 miesięcy i 9 dni, drugi z tych okresów wynosił 6 lat i 7 miesięcy, łącznie te dwa okresy dawały zatem 19 lat i 9 dni pracy ubezpieczonego. W tym zakresie Sąd Okręgowy na podstawie dowodów z dokumentów zebranych w aktach osobowych ubezpieczonego, w aktach emerytalnych oraz dowodów z zeznań świadków L. B.

[f 00:08:53.979] i J. K.

[f 00:08:56.019], jak również dowodu z przesłuchania ubezpieczonego ustalił, iż w powyższych dwóch okresach pracowniczego zatrudnienia ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów samochodowych, pojazdów mechanicznych. Praca ta wskazana jest w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w dziale 14 pod pozycją 16, jako praca w szczególnych warunkach. Z zeznań świadków i z przesłuchania powoda wynikało jednoznacznie, że ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w kanałach remontowych dokonując takich remontów jak wymiana, takich prac remontowych jak wymiana resorów, skrzyni biegów, czy tylnych mostów i że wykonywał prace te stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Rozstrzygając niniejszą sprawę Sąd Okręgowy wskazywał także, iż ubezpieczony zaoferował już w postępowaniu administracyjnym przed organem rentowym dowód z oryginału dokumentu, który potwierdzał wykonywanie przez niego pracy w szczególnych warunkach w kanałach remontowych. Chodzi tutaj o znajdującą się na, znajdujące się na karcie 13 akt emerytalnych ubezpieczonego pismo z dnia 27 maja 1985 roku podpisane przez Dyrektora Przedsiębiorstwa (...)

[f 00:11:06.988], z którego wynika, że ubezpieczony pracuje na stanowisku mechanika i że praca na tym stanowisku jest zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku zaliczona do stanowisk zatrudnienia w szczególnych warunkach wykaz A, dział 13, pozycja numer 15, Zarządzenie numer 55 Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 14 lipca 1983 roku. Zatem można powiedzieć, że ubezpieczony w toku procesu przy uwzględnieniu

zeznań świadków, dokumentów z akt osobowych wykazał, że pracował w szczególnych warunkach w okresach wskazanych w odwołaniu. Jednocześnie dział 13, pozycja numer 15 nie jest wprawdzie adekwatna do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku...

[**koniec części** 00:12:30.379] (...)_02

[**Przewodniczący** 00:12:30.578] W sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, ale przypomnieć należy, że przed wejściem w życie tego Rozporządzenia obowiązywało Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 maja 1979 roku w sprawie pierwszej kategorii zatrudnienia, gdzie praca w szczególnych warunkach ujęta została w dziale 13, a nie jak jest to w obecnie obowiązującym Rozporządzeniu w dziale 14 właśnie pod pozycją 15. Dlatego w ocenie Sądu Okręgowego zebrany w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie potwierdzał, iż ubezpieczony w okresach od 9 października 1979 roku do 16 maja 1992 roku oraz od 1 czerwca 1992 roku do 31 grudnia 1998 roku pracował w szczególnych warunkach u wyżej wskazanych dwóch pracodawców, w łącznym wymiarze 19 lat i 9 dni na dzień pierwszego stycznia 1999 roku. Dlatego zgodnie dokonując zatem subsumpcji właściwych przepisów prawa materialnego do ustalonego w sprawie stanu faktycznego Sąd Okręgowy wskazuje już zgodnie z artykułem 184 ustępem 1 Ustawy z 17 grudnia 1998 roku ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1998 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w artykule 32, 33, 39 i 40 jeżeli w dniu wejścia w życie Ustawy, po pierwsze, osiągnęli po pierwsze okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz po drugie, okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w artykule 27. Z kolei ustęp 2 artykułu 184 stanowi, że emerytura, o której mowa w ustępie 1 przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do Otwartego Funduszu Emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w Otwartym Funduszu Emerytalnym za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. Ubezpieczony takie oświadczenie i taki wniosek złożył we wniosku emerytalnym. Przypomnieć też należy, że w artykule 27 ustępie 1 w punkcie 2 wiek emerytalny określony, w przepisie tym okres składkowy i nieskładkowy wymagany do nabycia prawa do emerytury określony został na co najmniej 20 lat - dla kobiet i 25 lat - dla mężczyzn. A artykuł 32 ustęp 2 tej Ustawy wskazuje, że dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa w ustępie 1 za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Artykuł 184 ustęp 1 Ustawy emerytalnej mówiąc o dotychczasowych przepisach ma na myśli artykuły..., przepisy Rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z paragrafem 3 i paragrafem 4 ustępem 1 tego aktu prawnego za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury zwanym dalej wymaganym okresem zatrudnienia uważa się okres wynoszący 20 lat - dla kobiet i 25 lat - dla mężczyzn liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A nabywa prawo do emerytury jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat - dla kobiet i 60 lat - dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Jak wykazało postępowanie dowodowe mimo, iż ubezpieczony nie legitymował się świadectwem wykonywania pracy w szczególnych warunkach to posiadał jednak dokument od pracodawcy, w którym wskazywano, że jego praca na stanowisku mechanika była pracą kwalifikowaną jako praca w kanałach remontowych przy, przy naprawie pojazdów mechanicznych i szynowych dział czterna..., wykaz A dział 14 pozycja 15 obecnie obowiązującego Rozporządzenia Rady Ministrów. Wskazać także należy, że zgodnie z paragrafem 1 ustępem 1 okresy pracy uzasadniające prawo do świadczeń na zasadach określonych w Rozporządzeniu, że okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w Rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Jak wykazało postępowanie dowodowe ubezpieczony taką, taki rodzaj pracy stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na jego stanowisku pracy mechanika samochodowego wykonywał w wyżej wskazanych okresach. Spełnił on zatem ostatni sporny między stronami warunek nabycia prawa do dochodzonego świadczenia i na dzień 1 stycznia 1999 roku legitymował się okresem pracy w szczególnych warunkach w wymiarze co najmniej 15 lat, a nawet w wymiarze przekraczającym 19 lat. Mając to na uwadze Sąd Okręgowy w punkcie 1 wyroku z, na podstawie artykułu 477 ze znaczką 14 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego zmienił zaskarżoną decyzję i

przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia ukończenia przez niego 60 lat, gdyż wniosek o emeryturę złożył on wcześniej. W punkcie 2 wyroku Sąd nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, albowiem istotnych dla rozstrzygnięcia sporu ustaleń z do..., Sąd dokonywał w postępowaniu sądowym na podstawie dowodów z zeznań świadków stron i dokumentów, którymi nie dysponował lub których nie mógł przeprowadzić organ rentowy w postępowaniu administracyjnym. W punkcie 3 wyroku na podstawie artykułu 98 paragrafu 1 i 3 Kodeksu postępowania cywilnego, w związku z paragrafem 9 ustępem 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych Dziennik Ustaw z 2015 roku pozycja 1804 z późniejszymi zmianami, w brzmieniu obowiązującym w dniu wniesienia odwołania zasądził od organu rentowego jako strony przegrywającej spór na rzecz ubezpieczonego zwrot kosztów niezbędnych do dochodzenia praw w niniejszym procesie. Na koszty te złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego ubezpieczonego wykonującego zawód radcy prawnego ustalone według stawki minimalnej przewidzianej w powołanym przepisie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości. Na tym wywołanie uzasadnienia zakończono, to wszystko dziękuję bardzo.

[**Ubezpieczony** 00:21:56.925] Dziękuję.

[**Przewodniczący** 00:21:56.945] Pan ma pełnomocnika Sąd nie musi Pana pouczać o tym, że wyrok może zostać zaskarżony, jeżeli organ rentowy zaskarży wyrok to Pana pełnomocnik otrzyma odpis apelacji, powiadomi Pana o tym, że o Pana prawie do emerytury będzie ostatecznie orzekał Sąd Apelacyjny w Gdańsku, który wyznaczy rozprawę i zawiadomi o niej pełnomocnika bądź Pana, jeżeli Pan będzie jeszcze korzystał z pomocy radcy prawnego w postępowaniu odwoławczym. A jeśli apelacja nie zostanie wniesiona przez organ rentowy, to wyrok się uprawomocni i organ rentowy będzie miał 30 dni na realizację postanowień prawomocnego wyroku od dnia doręczenia mu wyroku z pisemnym, z tras..., z transkrypcją wygłoszonego w dniu dzisiejszym uzasadnienia. To wszystko dziękuję bardzo.

[**Ubezpieczony** 00:22:46.645] Dziękuję

[**ns** 00:22:47.082]

[**Przewodniczący** 00:22:47.305] Przepraszamy za opóźnienie związane z publikacją wyroku, ale to wynikało z tego, że Sąd wygłaszał ustnie uzasadnienia w każdej kolejnej sprawie wyznaczonej na wokandę publikacyjną w dniu dzisiejszym. To wszystko.

[**Ubezpieczony** 00:23:01.995] Dziękuję do widzenia.

[**Przewodniczący** 00:23:02.635] Do widzenia.

[**K** 00:23:03.258] Do widzenia.